

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЪЦИ

Авторъ Страшимировъ

Проклето шопче

Въ нашия класъ само азъ бѣхъ роденъ край морето. И, разбира се, играяхъ въ водитѣ като риба. Гуркахъ се и пълзяхъ по дъното; посрѣщахъ като дива патица вълнитѣ, които ме издигаха високо. И лежахъ надъ водитѣ неподвиженъ! Прочие, какъ можехъ да не се чувствавамъ прѣвъ между другитѣ си?

Но по едно време между насъ се яви бѣлодрешковецъ — селянче отъ врачанско, сжщинско шопче. То имало тукъ леля и го пратили при нея да се учи. Почнахме веднага да го закачаме. А то се разсърди еднажъ и ни натъркаля по пода: силенъ като мечка! Азъ му позавидѣхъ, разбира се. Но нищо: — не съмъ ли и азъ прѣвъ на плаване?

Презъ зимата ние нападахме пързалкитѣ изъ гръцкитѣ махли и воювахме съ гърчетата; возѣхме се на лодки по блатото до вжочениясване отъ студъ (зимно време морето е бурно—де може да се играе въ него!); а богатскитѣ деца между насъ показваха вече и ново изкуство: пързалияха се на кѣнки. Колко имъ завиждахъ азъ! Но нищо: ще дойде лѣтото и ще се плъзна азъ въ морето безъ кѣнки. . .

Съученикътъ ни — бѣлодрешковецътъ — поч-